

הכוכבים של סבא

חבורת ילדים עירוניים וסבתא אחת יוצאים לטיול בשבילי ארץ ישראל היפה. הצגה ישראלית מקורית לילדים בליווי שירי המופת והלהיטים הגדולים והאהובים של המלחינה נורית הירש. זוהי הצגה מרגשת בה מגלים הילדים את ערכה של החברות, את נפלאות הטבע והאוצרות הקסומים השמונים בו ואת ארץ ישראל הישנה והטובה.

מחזה דפנה אנגל ★ בימוי משה קפטן ★ ניהול מוסיקלי ועיבודים של בלכרוביץ' ★ גיטרות דורון מזרחי
מיקס אלון פרידמן ★ כוריאוגרפיה אביחי חכם ★ תפאורה אנה זיו ★ תלבושות שירה וייז ★ הגברה ותפעול סוזן

שחקנים: עירית נתן בנדק ★ אלדר ברנסמן/חנן שוורצברג ★ אימרי ביטון ★ נוי הלפרין ★ רוני מרחבי

כמה עובדות מעניינות על נורית הירש:

- ★ נולדה בעיר תל אביב. היא מוזיקאית ומלחינה.
- ★ היא החלה בהלחנת שירים לאחר שחרורה מהצבא והלחינה למעלה מ-1,600 שירים.
- ★ היא בוגרת האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין במגמה לפסנתר שם למדה נגינה, הלחנה וניצוח. לאחר מכן למדה הלחנה גם בארה"ב.
- ★ שירה של נורית הירש "אבניבי" בביצוע של הזמר יזהר כהן, זכה באירוויזיון - בשנת 1978 במקום הראשון.
- ★ כלת פרס ישראל בתחום הזמר העברי לשנת תשע"ו.

כשאומרים על מישהו שהוא פס הקול של הארץ הזאת, בלי שמץ של הגזמה, מתכוונים לנורית הירש. נורית הירש היא ארץ ישראל הישנה והטובה, ארץ ישראל שברגעים קשים אפשר לזמום את יצירותיה ולהיזכר מי אנחנו, ולמה אנחנו כאן.

דברי שר החינוך נפתלי בנט

מזה כ-8 שנים אני משתפת פעולה עם תלמידי ישראל בתכנית "שרים מורשת" שבה הם שרים, מנגנים ורוקדים את שירי במסגרת תכנית הלימודים של משה"ח. הלחנת למעלה מ-1600 שירים ומתוכם כ-350 שירי ילדים ואני שמחה מאוד שתיאטרון השעה הישראלי החליט לצאת בהצגה מוסיקלית חדשה עם מיטב שירי. "הכוכבים של סבא" הינה הצגה נפלאה ואני מזמינה את כולכם לבוא, לצפות ולהיהנות.

שלכם,
נרית הירש

דבר הבמאי - משה קפטן

מרוץ החיים שהוא נתיב חיינו, מאיץ בנו להסתכל קדימה ו- לרוץ. לא להביט לצדדים, לא להביט לאחור. לפעמים אנחנו מוצאים את עצמנו רצים חדורי מוטיבציה אל עבר מטרה מסוימת, חוששים לעצור, חוששים להחמיץ. המרוץ הזה, מתגמל ככל שיהיה, בדרך כלל חובק בחובו הפסד ולא רק פוטנציאל לניצחון. המרוץ הזה מסנוור וגורם לנו להפסיד את הדברים הפשוטים שהחיים מעניקים לנו... את היופי ואת השלווה שהטבע מציע לנו. הערב, כשנסעתי עם בני בן ה-5 ברכב בדרכנו הביתה, הוא הצביע אל השמיים זרועי הכוכבים ואמר "אבא, אם לפעמים אתה מרגיש שחשוק מדי, אתה יכול להסתכל למעלה ותמיד יהיה לך אור". היכולת שלו להבחין בהרהורי לבי (ולזהות את סדרות היום המעסיקות אותי) ולהציע לי פתרון, הממה אותי. כל כך פשוט... הסתכלתי עליו בגאווה גדולה ונזכרתי בסקרנות הבריאה שלו ובעניינים הגדולים שפקח כשנחשף בכל פעם למשהו חדש שלא הכיר קודם: השמש, הים, החול, העצים, הפריחה והשלכת, בעלי החיים, החיים, המוות, הפחד, הכעס, אהבה, שנאה, געגוע, טעם וכו'... הראשוניות, הפשטות, הטבעיות - אין להן תחליף. זו הסיבה שהתרגשתי כל כך כשקראתי את המחזה המקסים שרקחה דפנה אנגל. התפעלתי מן הדרך המקסימה בה עיצבה את דמויות הילדים ומן הדרך שבה היטיבה לנסח את המפגשים הראשונים שלהם עם הטבע, על ההיצע האינסופי שלו. כל משפט שקראתי הזכיר לי את ילדיי וגרם לי לשאול את עצמי "איך הלכנו אנחנו המבוגרים, לאיבוד במרוץ הזה שנקרא חיים?". אני מקווה שהצפייה בהצגה הקסומה הזו תגרום לכם להיזכר ובעזרת ילדיכם גם להתאהב מחדש במה שיש לטבע להציע לנו. לי זה כבר קרה.

שלכם,

משה קפטן

דבר המחזאית - דפנה אנגל

שיריה של נורית הירש כלת פרס ישראל, זרקו אותי במנהרת הזמן אחורה לילדותי אי שם בשנות השבעים. כשרצינו לשחק יצאנו החוצה, לטבע. ליד ביתי היו גבעות חול אליהן רצנו, חבורת קטנטנים בני שש שבע, שיפסנו לראש הגבעה והתגלגלנו למטה צוהלים מהתרגשות ומלאים בחול. לקראת ערב היינו נעמדים בראש הגבעה צופים לעבר השמש שהתחילה לשקוע, סופרים את הדקות עד שנעלמה כליל, ומתווכחים שעות איפה היא עכשיו... השמש. ילדינו היום משחקים אחרת, ההתחככות הטבעית הראשונית עם הטבע נעלמה ופינתה את מקומה לטכנולוגיה. ילדינו מחוברים לכל מכשיר דיגיטלי אפשרי, העולם הגדול הפך לכפר גלובאלי והידע הזמין עבורם עצום ורב. ילדינו חכמים, מלאי ידע, אולם זמן רב מידי ספונים לבד בביתם, מתכתבים אחד עם השני בוואטסאפ. ההתרגשויות והחוויית, החברויות והחבורות עברו כמעט כולן למרחב הדיגיטלי והאינטרנטי. התוצאה, הם התנתקו מבלי שנרגיש, מהתמימות הראשונית שמספקים המשחקים היומיומיים בטבע, מהחוויית המשותפת בחוץ, ביחד. התחשק לי לקחת את ילדי ההווה, לילדותי שלי. בהשראת שיריה של נורית הירש, שמהווים את הפסקול של המדינה וחלק מפסקול ילדותי, הובלתי ארבעה ילדים וסבתא אחת למסע הרפתקאות לילי בו שותפים, עץ בודד, גבעה, חתול, שמיים זרועי כוכבים ירח ושמש. החיבור הראשוני של הילדים עם הטבע הוא פשוט אך עוצמתי ומלווה בחששות ופחדים, ברגעים חדשים ומאשרים ובעיקר בבדיקת האני האיש של כל אחד והחיבור המחודש אחד אל השני. בסיום המסע חוזרים הילדים הביתה טעונים במטען חוויות וגילויים חדשים, כשהגילוי העוצמתי ביותר הוא שממש מתחת לאפם נמצא עולם קסום ומרתק המכיל בתוכו שלל אוצרות שנתן לנו הטבע במתנה והם כאן בשפע ובחינם. אוצרות אלה מאפשרים לנו להתרגש ולהתחבר מחדש לעצמנו, לחברנו ולעולם הסובב אותנו.

שלכם,

דפנה אנגל

שירי ההצגה -

האם אתם מכירים את השירים המופיעים בהצגה?

- ★ עץ הכוכבים ★ מקהלה עליזה ★ אבניבי ★ הדרך אל הכפר
- ★ המשפחה שלי ★ מלאך מסולם יעקב ★ בשנה הבאה
- ★ פרפר נחמד ★ החולם הקטן

שאלות לאחר הצפייה בהצגה

- ★ סבתא מיכאלה חוגגת לאורי יום הולדת, מה מיוחד במתנת יום הולדתו השנה? והאם אורי אהב את המתנה?
- ★ איזו דמות הכי אהבת בהצגה ומדוע? מה הכי אהבת באותה הדמות?
- ★ בן הוא ילד שלא מפחד מכלום, האם הרגשת בהצגה שהיו רגעים שחשש?
- ★ ליבי ילדה שיודעת הכל, האם היית רוצה שיהיה לך חבר/ה כמוהו/ה שיודע/ת הכל?
- ★ גאיה ילדה שמדמינת המון, אילו דברים אתם מדמינים בלי שאף אחד יודע?
- ★ נסו אתם להיזכר בטיול בטבע שעשיתם, מה הכי זכור לכם מהטיול? תארו אותו לחבריכם.
- ★ נסו להסביר את המשפט: "האוצרות היקרים והיפים ביותר הם אלה שניתנים לנו בחינם"

משחק בשפת ה'ב'

- ★ לבן וליבי התאומים הייתה שפה סודית - "שפת הבית", נסו להמציא שפה סודית משלכם ולמדו את חבריכם. שפת ה"ב" היא שפה מוצפנת בה משלבים אחרי כל תנועה את האות ב' מנוקדת כמו אותה תנועה. לדוגמה, במקום לומר "אני רוצה ספר", אומרים: אָבֵי בִי רוֹבֵ צְבָה סֵבֶ פֶּרֶר.
- ★ איך אומרים את המשפטים הבאים בשפת ה-ב': 1. הכוכבים של סבא 2. אני אוהב אותך

משחק "אל הדרך"... (פעילות בטבע)

לאורך ההצגה, מגלים הילדים עולם קסום, מלא ושופע בכל טוב בזכות טיול מחוץ לביתם. מטרת המשחק הינה לעודד את הילדים להתבונן בדרך שונה בטבע שנמצא ממש מחוץ לביתם, לחקור אותו באופן שונה וכן לחשוף אותם לדברים שעניינם מעולם לא חיפשו במפגשים היומיומיים שלהם עם הטבע.

- ★ הפנו את הילדים לחצר המשחקים או אל מחוץ למתחם ובקשו מהם לחפש בחוץ דבר חדש שמעולם לא ראו, זה יכול להיות כל דבר: צורה של אבן, עלה מיוחד, ענף מיוחד, חיה חדשה, או כל דבר אחר שמסתתר בנוף שעניינם רואות ולשתף את חבריהם.
- ★ כל ילד בהצגה חווה חוויה אישית - עודדו את הילדים לשתף בחוויה אישית אשר חוו עם משפחתם או עם חבריהם במפגש עם הטבע, בין אם זה היה טיול בגינה מחוץ לבית, טיול של שבת, חיות חדשות אליהן נחשפו וכדומה... (אפשר להציע להם להביא דברים נפלאים שאספו בטבע להראות לחבריהם)

